

اسناد "کنفرانس آلترناتیو سوسیالیستی" استکهلم

اطلاعیه مطبوعاتی

کنفرانس استکهلم با موفقیت برگزار شد!

یک آلترناتیو سوسیالیستی ضروری و ممکن است!

روز شنبه ۲۲ سپتامبر ۲۰۱۸، کنفرانس "یک آلترناتیو سوسیالیستی ضروری و ممکن است" به دعوت شش حزب و سازمان کمونیستی با موفقیت در استکهلم برگزار شد. یدی شیشوانی - سازمان اتحاد فدائیان کمونیست، صلاح مازوجی - حزب کمونیست ایران، یاوش دانشور - حزب کمونیست کارگری-حکمتیست، حسن حسام - سازمان راه کارگر، اعظم نوری - سازمان فدائیان (اقلیت) و سعید هرابی - هسته اقلیت خبرنگاران این کنفرانس بودند. در این کنفرانس فرصت کافی برای ابراز نظر شرکت‌کنندگان در نظر گرفته شده بود. نیروهای سازمانده کنفرانس بیانیه‌ای با عنوان "یک آلترناتیو سوسیالیستی ضروری و ممکن است" و "پیامی به طبقه کارگر ایران" تدوین کرده بودند که طی کنفرانس قرائت شد. در این کنفرانس حدود ۲۳۰ نفر حضور داشتند و بیش از ۲۰۰۰۰ نفر کنفرانس را بطور زنده از طریق رسانه‌های ارتباط جمعی دنبال کردند.

برگزار کنندگان کنفرانس استکهلم

سپتامبر ۲۰۱۸

بیانیه کنفرانس استکهلم

یک آلترناتیو سوسیالیستی ضروری و ممکن است!

جامعه ایران بار دیگر آستان یک تحول پایایی رنوشته شده است. اعتراضات توده‌ای و کارگری از هر زبانه می‌کشد و جامعه را به سمت یک بحران انقلابی تمام عیار وق می‌دهد. جمهوری اسلامی به‌عنوان رژیم اسلامی سرمایه‌داران، مردم کارگر و زحمتکش را در وضعیتی قرار داده است که به‌راستی بیش از هر زمان چیزی به‌جز زنجیرهایشان برای از دست دادن ندارند. رویدادهای دیماه ۹۶ که نقطه عطفی در پیر کشمکش پایایی و طبقاتی در ایران بود، در تداوم خود بار دیگر با موج اعتراضات توده‌ای و کارگری قد علم کرده است. امروز همه نیروها و جنبش‌های طبقات متخاصم اجتماعی می‌دانند که وضع کنونی قابل دوام نیست. جمهوری اسلامی در ذهنیت بخش عظیمی از جامعه ایران تمام شده و مسئله جایگزینی آن به دستور روز بدل شده است. طبقات حاکم اعم از اپوزیسیون مجاز تا نمایندگان پایایی اپوزیسیون بورژوازی، تلاش دارند روند دست به‌دست شدن حاکمیت پایایی بورژوازی اسلامی با کمترین دخالت مردم کارگر و زحمتکش صورت گیرد. کل بحث شکست خورده اصلاح‌طلبی اسلامی، رفراوند، آشتی ملی و آلترناتیو‌سازی بر مضمون نگاه‌داشتن ماشین دولتی بورژوازی و ارگان‌های رکوب آن از گزند عمل انقلابی طبقه کارگر و اردوی چپ و سوسیالیست جامعه است.

ما در جدال جاری برای رنگونی انقلابی جمهوری اسلامی، درهم کوبیدن تمام ارگان‌ها و نهادهائی که قدرت طبقات حاکمه بر آن اتوار است، مبارزه می‌کنیم. از نظر ما، رنگونی جمهوری اسلامی باید به یک انقلاب اجتماعی، به خلع ید کامل پیاپی و اقتصادی از بورژوازی و استقرار یک نظم نوین کارگری و ویالیستی منجر شود. حکومت متناظر با این دولت حکومتی از طراز کمون و شوراهای، حاکمیت اکثریت عظیم بر اکثریت عظیم است. حکومتی که با از میان برداشتن تضادهای طبقاتی، شرایط بقای طبقات به طور کلی، و بدین‌ان حاکمیت خود را به عنوان یک طبقه از میان برمی‌دارد و به‌جای جامعه کهنه بورژوائی با طبقات و تضادهای طبقاتی‌اش، اجتماعی خواهیم داشت که در آن آزادی و شکوفائی هر فرد، شرط آزادی و شکوفائی همگان باشد.

در شرایطی که رنگونی‌خواهی به بستر اصلی پیاپی ایران تبدیل شده است، ای‌ترین وال چگونگی تعیین تکلیف با جمهوری اسلامی و تعیین تکلیف مسئله قدرت پیاپی است. طبقات متمایز اجتماعی و جنبش‌ها و احزاب پیاپی‌شان، هر کدام تصویری از رنگونی و دولت و نظام آتی به دست می‌دهند. معنای "براندازی" برای جریان بورژوائی و اردوی راست طرفدار ترامپ و راه‌های نظامی و کودتائی، اعم از ملت‌طلبان و ازمان مجاهدین خلق و احزاب و جریانات ناپیونالیست که به حمایت آمریکا و هم‌پیمانان آن امید بسته‌اند، همین‌طور جریانات مرکز و جمهوری‌خواه که همواره طرفدار جناحی از رژیم بودند و اکنون تماماً ورشکست و بی‌افق شدند و با خواست برگزاری "رفراندوم" و "انتخابات آزاد" در همین رژیم، از اساس ارتجاع دفاع می‌کنند؛ یعنی ارزش و بند و بست در بالا، حفظ اساس دستگاه رکوب، ارزش با اسلام پیاپی و دستگاه دین و نهادهای نظامی و امنیتی، کوتاه کردن دست کارگر از قدرت پیاپی، قیچی کردن اعتراض توده‌ای از پیاپی، وعده تغییرات جزئی و اصلاحات، تداوم وضع موجود و بازسازی دولت سرمایه‌داری.

ما جریانات برگزارکننده این کنفرانس، که بخشی از نیروهای متعلق به کمپ کارگر و ویالیسم ایران هستیم، اعلام می‌کنیم در مقابل هر نوع بند و بست بورژوائی و هر نوع آلترناتیو سازی از بالای هر طبقه کارگر و زحمتکش‌شان خواهیم ایستاد و به هیچ دولت بورژوائی، که ماهیت ای‌پی و مشترک آن‌ها تداوم استعمار و رکوب و بی‌حرمتی است، رضایت نخواهیم داد.

این کنفرانس اعلام می‌کند یک آلترناتیو ویالیستی ممکن، ضروری و مبرم است و برای شکل دادن به آن تلاش می‌کنیم. نیروی این آلترناتیو و پیوسته است. کارگران و زحمتکشانی که از استعمار و فقر و فرودستی و رکوب به توه آمده‌اند، زنانی که و پیاپی آپارتاید جنسی و تبعیضات مردسالارانه را به مصاف طلبیده‌اند، جوانانی که از بیکاری و بی‌آیندگی به جان آمده‌اند، مردمانی که علیه فجایع زیست محیطی و درماندگی رژیم جنبش و پیاپی برپا کرده‌اند، آزادیخواهانی که خواهان رفع استبداد و برقراری آزادی بی‌قید و شرط اندیشه، بیان و تشکل هستند، تمامی آنانی که برای رفع استم و تبعیض و کسب آزادی و برابری تلاش می‌کنند، این توده عظیم می‌توانند و باید جای خود را در اردوی آلترناتیو ویالیستی پیدا کنند.

ما عمیقاً اعتقاد داریم که پیشروی و ازمانیابی شورایی طبقه کارگر و ازمان‌های مستقل کارگری در جریان اعتصابات و اعتراضات رو به گسترش جاری و اتحاد آن با جنبش‌های اجتماعی و اعتراضی پیشرو با چشم‌انداز و اثرات ویالیستی است که می‌تواند رنگونی انقلابی رژیم جمهوری اسلامی و مناسبات طبقاتی حاکم را تضمین کند و افق‌هایی از کلیه مصائب نظام سرمایه‌داری را به روی جامعه بگشاید. از این‌رو، دولت برآمده از انقلاب، که باید دولتی شورائی و کارگری باشد، با انحلال ارتش، پیاپی پاداران، نیروهای انتظامی و کلیه ارگان‌های رکوب و بوروکراتیک حاکم و نهادهای تبلیغاتی و ایدئولوژیک جمهوری اسلامی و الغای قانون ای‌پی و سایر قوانین ضد انسانی جمهوری اسلامی، با مسلح کردن کارگران و مردم انقلابی برای دفاع از آزادی، برای رکوب مقاومت ضد انقلاب جمهوری اسلامی و مقابله با تعرض هر نیروئی به آزادی‌ها و حقوق مردم، رنگونی جمهوری اسلامی را اعلام و با اجرای اقدامات بنیادی زیر به‌عنوان معنای رنگونی جمهوری اسلامی، پیشروی انقلاب کارگران و زحمتکش‌شان را تضمین می‌کند:

۱- برقراری حاکمیت کارگران و زحمتکش‌شان از طریق ارگان‌های اعمال آزاده مستقیم مردم. گسترش شوراهای در محل کار و زیست تا سطوح شهری و منطقه‌ای و رادری به‌جای حاکمیت جمهوری اسلامی با تضمین حق رای عمومی، همگانی، آزاد، مخفی و برابر همه شهروندان با به‌کارگیری همه

اشکال مشارکت مستقیم توده‌ای. حق هر فرد بالاتر از ۱۶ سال برای کاندید شدن و احراز هر مقام انتخابی. حق عزل نمایندگان توسط انتخاب‌کنندگان، در تمام سطوح، هر زمان که اکثریت آن‌ها اراده کنند.

۲- د-تگیری، محاکمه و مجازات ایران جمهوری اسلامی در دادگاه‌های علنی.

۳- آزادی کلیه زندانیان یا ی. لغو "جرم" یا ی و برچیدن زندان یا ی. لغو مجازات اعدام. لغو شکنجه.

۴- جدایی کامل دین از دولت و آموزش و پرورش. آزادی مذهب و بی‌مذهبی. لغو تمامی قوانین مذهبی، برچیدن و انحلال بنیادها و موسسات مذهبی حکومتی. مصادره اموال و دارائی‌های این موسسات تولید جهل و خرافه و کلیه موقوفات و تخصیص آن به نیازهای فوری مردم.

۵- برقراری کنترل کارگری بر تولید و توزیع.

۶- تضمین تامین معیشت و رفاه همه شهروندان متناسب با استانداردهای دنیای امروز، توسط شوراهای و نهادهای منتخب کارگران. تامین بیم بیکاری مکفی برای همه افراد آماده به کار بالای ۱۶ سال و کلیه کسانی که به علل جسمی یا روانی توان اشتغال به کار ندارند. تضمین آموزش و بهداشت و سلامت رایگان شهروندان.

۷- رفع کامل هرگونه تبعیض و تم جنسیتی از طریق لغو نظام آپارتاید جنسی، لغو کلیه قوانین ضد زن و تبعیض‌آمیز، اعلام و اجرای برابری کامل و بی قید و شرط بین زنان و مردان در همه شئون زندگی فردی و اجتماعی و ایجاد فرصت‌های برابر در همه عرصه‌ها میان آنان.

۸- ممنوعیت کار حرفه‌ای برای کودکان. تامین و تضمین برخورداری همه کودکان از آموزش و بهداشت و سلامت و شادی و ایجاد شرایط مناسب برای رشد و شکوفایی آنان. جرم‌جنائی دانستن هرگونه تعرض و سوءاستفاده جنسی از کودکان و محافظت کودکان توسط دولت.

۹- نفی هرگونه تم و تبعیض و نابرابری در جامعه از طریق اعلام و اجرای برابری کامل حقوق همه شهروندان، صرفنظر از جنسیت، مذهب، ملیت، نژاد و تابعیت. نفی تم ملی و حل مسئله ملی با بهره‌میت شناختن حق تعیین سرنوشت و حق جدائی با مراجعه به آرا خود آن‌ها. ما در عین حال خواهان اتحاد آزادانه و داوطلبانه همه ساکنین ایران هستیم و بر این باور هستیم که این اتحاد به سود طبقه کارگر و توده‌های زحمتکش است.

۱۰- اعلام و اجرای آزادی بی قید و شرط عقیده، بیان، مطبوعات، اجتماعات، تشکل، تحزب و اعتصاب. ممنوعیت تفتیش عقاید.

۱۱- لغو راز بازرگانی. لغو دیپلما سی‌ری.

۱۲- اقدامات فوری و برنامه‌ریزی درازمدت برای حفظ محیط زیست و منابع حیاتی آب، خاک و هوای سالم.

۱۳- برقراری مالکیت اجتماعی بر بخش‌های کلیدی صنعتی، بانکی، خدماتی و تجاری در دوره گذار انقلابی.

...

اجرا و اعمال نکات فوق از جمله معنا و مضمون □ رنگونی انقلابی جمهوری اسلامی برای □ و □ یالیستی‌ها و طبقه کارگر و اردوی چپ جامعه محسوب می‌شود. ما کارگران و زحمتکشان، کمونیست‌ها و جریانات □ یالیستی چپ و انقلابی، تشکل‌های کارگری و توده‌ای، جنبش برابری زن و مرد و □ ایر فعالین □ یالیستی و اجتماعی را به تلاش برای پیروزی بر جمهوری اسلامی با یک پرچم □ و □ یالیستی فرامی‌خوانیم. برای این اردو حیاتی □ ات که افق و معنا و مضمون □ رنگونی انقلابی جمهوری اسلامی را توده‌گیر کند و در هر مرحله و تنا □ ب □ قوای □ یالیستی و مبارزه جاری به آن متکی شود.

کنفرانس □ تکهلم، کمونیست‌ها، کارگران و مردم زحمتکش و آزادی‌خواهان را به پیوستن به آلترناتیو □ و □ یالیستی، به ایفای نقش در شکل دادن و پیروز کردن آن، به برافراشتن این افق در مبارزه جاری فراخوان می‌دهد. ما وارد دورانی تعیین‌کننده شده‌ایم که □ رنوشت نسل‌های متمادی را رقم می‌زند. تصمیم و اراده و پراتیک انقلابی امروز ما می‌تواند و باید به این دوره و آینده شکل دهد. آلترناتیو □ و □ یالیستی مبرم و ممکن □ ات و باید در روند مبارزه برای □ رنگونی جمهوری اسلامی و فردای آن به کلیه مشقات و مصائب تاکنونی □ رمایه‌داری پایان دهد.

سرنگون باد رژیم سرمایه‌داری جمهوری اسلامی!

زنده باد آزادی، زنده باد سوسیالیسم!

زنده باد اتحاد صفوف اردوی آلترناتیو سوسیالیستی!

□ پتامبر ۲۰۱۸ - □ تکهلم

امضاها:

۱- اتحاد فدائیان کمونیست

۲- حزب کمونیست ایران

۳- حزب کمونیست کارگری- حکمتیست

۴- سازمان راه کارگر

۵- سازمان فدائیان اقلیت

۶- هسته اقلیت

پیام کنفرانس استکهلم به طبقه کارگر ایران

کارگران! نوبت ماست!

رفقای کارگر!

این روزها صدای اعتراض از هر گوشه‌ای از کشور به گوش می‌رسد. اعتراضاتی که تمرار طغیان در آری توده‌ای در دی ماه سال گذشته هستند. ماهی که طنین فریادهای اعتراض شما به دتمزدهای حقیر، دتمزدهای عقب‌افتاده، عدم امنیت شغلی و ده‌ها معضل دیگر با اعتراضات توده‌های محروم و تهیدت به گرانی و بیکاری، دزدی و چپاول، فقر و رکوب درهم‌آمیخت و در خیابان‌ها جاری گشت. ماهی که دختران و زنان شجاع ایستاده بر بلندی‌ها، به نقض اولیه‌ترین حقوق‌شان، یعنی حق انتخاب آزادانه پوشش اعتراض کردند. ماهی که معترضان در برابر رکوب و حمله وحشیانه اوباش جمهوری اسلامی، فریاد "مرگ بر دیکتاتور" را دادند و خطاب به نیروهای رکوب اعلام کردند: "بترید، بترید، ما همه با هم هستیم."

اگر پیش از این نیز، اعتراض به الیان متمادی فقر و تنگدستی، بیکاری و خفقان، تخریب محیط زیست و بروز ریزگردها و خشک شدن رودها و دریاچه‌ها، تضییق حقوق زنان و تم ملی، بی‌عقوبتی جنایات ران و مسئولان رژیم و وابستگان آنان، در جامعه وجود داشته است، اما از پس دی ماه، اعتراضات مردم تحولی چشمگیر یافته‌اند. تحولی که مبارزات و اعتراضات رادیکال و بی‌امان شما، مانند اعتصابات و راه‌پیمایی‌های کارگران هپکو و آذر آب، کارگران نیشکر هفت‌تپه، گروه ملی صنایع فولاد اهواز، کارگران راه آهن و ده‌ها اعتصاب دیگر زمینه آن را فراهم آورده است. مبارزاتی که نه تنها رشد و گسترش دادید، بلکه اشکال متنوعی نیز به آن بخشیدید و مهم‌تر، با بیان شعارهای پای و تعرض به مقامات حکومتی، نشان دادید حربه رکوب رژیم دیگر کار از نیست. از ضرب و شتم‌ها و تهدیدها نهرا پدید و از رفقای کارگر دتگیرشده خود حمایت کردید. این شما بودید که در برخی راه‌پیمایی‌ها و تظاهرات اعلام کردید: "زیر بار تم نمی‌کنیم زندگی، جان فدا می‌کنیم در ره آزادگی، وای از این وضع وای از این وضع". و هم‌زمان شما، معلمان و بازنشستگان بودند که در خیزش‌های اعتراضی خود ندا ر دادند: "من اگر برخیزم، تو اگر برخیزی همه برمی‌خیزند."

کارگران مبارز!

اعتراضات و مبارزات کنونی مردمی، هرچند پراکنده، اما نشان از تلاطمی در اعماق جامعه دارد. بحران پای هیئت حاکمه و وضعیت منطقه‌ای و بین‌المللی رژیم، و ناتوانی ران جمهوری اسلامی از پاسخ‌گویی به مطالبات شما و توده زحمتکش، جامعه ایران را به عرصه نبردهای پای حادی وارد کرده است. درت با آگاهی به چنین بحرانی است که بورژوازی داخلی و بین‌المللی به تکاپو افتاده تا رنوشت بحران پای کنونی را به دت گرفته و آن را به مسیر مطلوب خود هدایت کنند. به مسیر حفظ نظام رمایه‌داری با جمهوری اسلامی یا بدون جمهوری اسلامی. پس، به بورژوازی اجازه ندهید تا بار دیگر در جامعه و هیئتی دیگر بر موج مبارزات شما و توده‌های زحمتکش وار شود و قدرت پای را به دت گیرد و جامعه را به قهقرایبی دیگر رهنمون شود. رهبری مبارزات را در دت‌تان توانمند خود گیرید و در نبرد پیشارو نقشی فعال، زنده و تأثیرگذار ایفا کنید تا رنوشت این نبرد را به نفع خود و تمامی توده‌های زحمتکش رقم زنید. برای این کار، بایستی خود را ازماندهی کنید.

کارگران پیشرو، کمونیست‌ها!

وقت آن است که طبقه کارگر ابتکار عمل پای و رهبری مبارزات توده‌ای برای آزادی، برابری و رفاه را در دت گیرد. کسب این هژمونی تنها با تشکل کارگران در تشکل‌های مستقل و ازمان‌ها و احزاب پای طبقاتی خود ممکن است. در شرایطی که روزانه چندین اعتصاب در گوشه و کنار کشور به وقوع می‌پیوندد، می‌توان و باید در راتای ایجاد کمیته‌های اعتصاب و زمینه سازی برای ازماندهی اعتصابات راری کوشید. در شرایطی که بحران‌های همه‌جانبه کنونی، امکان تحولات ریع و رادیکال را در چشم‌انداز قرار داده است، می‌توان و باید برای کسب هژمونی پای طبقه کارگر، شوراها را برپا کرد. کسب هژمونی پای در گروهی پیوند مبارزات کارگران و زحمتکشان است. مبارزات مشترکی که کارگران پیشاهنگ و طلایه‌دار آن خواهند بود و هدف آن نه تنها رنگونی انقلابی جمهوری اسلامی، بلکه نابودی نظام رمایه‌داری و برپایی یک انقلاب اجتماعی کارگری خواهد بود. تا در آینده‌ای روشن، رنوشت کارگران و زحمتکشان با دت‌تان توانای خودشان رقم زده شود.

سرنگون باد رژیم سرمایه داری جمهوری اسلامی!

زنده باد آزادی، زنده باد سوسیالیسم!

زنده باد اتحاد صفوف اردوی آترناتیو سوسیالیستی!

□ پتامبر ۲۰۱۸ - □ تکهلم

امضاها:

۱- اتحاد فدائیان کمونیست

۲- حزب کمونیست ایران

۳- حزب کمونیست کارگری- حکمتیست

۴- سازمان راه کارگر

۵- سازمان فدائیان اقلیت

۶- هسته اقلیت